

MOCIÓ QUE PRESENTA ELS GRUPS MUNICIPALS DE JUNTS PER SABADELL, PARTIT SOCIALISTA, ESQUERRA REPUBLICANA I CIUTADANS, PER DEBATRE EN EL PROPER PLE DE L'AJUNTAMENT DE SABADELL PEL DIA 14/09/2021 PEL DRET A L'ACOMPANYAMENT AFECTIU DA+

La persona és un ser social per naturalesa. Per a realitzar-se ha de disposar d'unes condicions que li permetin relacionar-se amb altres individus. Aquesta característica, tan pròpia de la nostra espècie, no gaudeix de suficient protecció.

En són prova els nombrosos col·lectius humans en situació de soledat crònica no desitjada: persones grans, persones en situació de sensellarisme, persones migrades, etc. La soledat crònica no desitjada incideix sobre la dignitat i el valor dels éssers humans, vulnerant els drets fonamentals d'homes i dones.

És necessari posar de manifest que la soledat no pot ser concebuda com un estat patològic de la persona: la soledat és una malaltia de la societat. Per tant, ens interpel·la a tots i totes. Comporta una davallada de la salut mental i física, i és un condicionant clar d'un empitjorament de la salut.

La soledat afecta a tots els moments del cicle vital d'una persona, però augmenta amb l'edat. En situacions de crisi personal, social i/o econòmica, un dels primers símptomes és l'aïllament no desitjat que l'individu pateix, quedant fàcilment estigmatitzat.

La soledat de les persones grans, en concret, és un fet real en qualsevol país del món. Des de la perspectiva de gènere, les xifres mostren que són les dones les que la pateixen en major mesura. El problema no és l'aïllament, sinó la solitud no desitjada, especialment quan esdevé crònica.

La solitud no desitjada es dona en moltes llars del món a conseqüència d'una falta o un dèficit de relacions interpersonals. Diversos estudis assenyalen que l'aïllament social provoca danys irreversibles en la salut, tant mental com física, i això està generant debats polítics rellevants. Per exemple, l'any 2018, el Regne Unit va arribar a crear el Ministeri de la Solitud per a donar resposta als nou milions de britànics que se senten sols amb freqüència o sempre. El Regne Unit, l'any 2017, era el país europeu amb l'índex més alt de persones que se senten soles. Segons aquestes dades, fins el 75% de les persones grans viuen sense ningú que els acompanyi, i 200.000 poden passar fins a un mes sense tenir una conversa amb un amic o familiar.

Les xifres de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) pel futur són alarmants: entre 2015 y 2050 el percentatge dels habitants del planeta més grans de 60 anys casi es duplicarà, passant del 12% al 22%. Per l'any 2020, el nombre de persones de 60 anys o més serà superior al de nens menors de cinc anys; o el

2050, el 80% de les persones majors viurà en països d'ingressos baixos i mitjans. Per tant, l'OMS considera que és important donar resposta i gaudir d'un compromís amb un envelliment saludable, establir sistemes d'atenció o creació d'entorns adaptats a les persones grans.

Des d'una perspectiva més propera, són nombrosos els indicadors que assenyalen indefectiblement la dura realitat de la solitud no desitjada crònica. Segons dades del cos de bombers, a Barcelona cada setmana es registren, al menys, dos casos de sol·licituds de rescats urbans, advertits per veïns, corresponents a persones que han mort soles a casa. Un estudi recent sobre la solitud dels més grans en residències, fet entre els mesos de gener i juny d'enguany d'entre 11 residències per a persones grans durant la pandèmia, indica que només el 40% de residents havia rebut visites.

L'Ajuntament considera aquest tema com a prioritari, com demostra que el mes d'octubre passat es presentés una mesura de govern que volia ser l'inici de l'elaboració d'una estratègia contra la soledat no desitjada.

Des de la societat civil, són moltes les entitats i federacions que, amb el seu compromís social, lluiten contra aquesta solitud que afecta a les persones grans i altres col·lectius: Amics de la Gent Gran, Arrels, Avismon, Càritas, Creu Roja, Les Petites Frères des Pauvres, Roure, Som Base, FCV, FATEC, Taula del Tercer Sector, etc., són exemples de referència tant a nivell local, en l'Estat i a Europa. Els voluntaris d'aquestes organitzacions treballen per a mantenir i fomentar activitats socials, promoure la socialització i afavorir que les persones en situació de solitud crònica puguin relacionar-se amb l'entorn. Aquestes participen en l'atenció directa a les persones per a propiciar el seu acompanyament en front a la situació de solitud crònica no desitjada.

Per a desenvolupar aquesta tasca és del tot imprescindible que es reconegui un dret superior, el del Dret de les Persones a l'Acompanyament Afectiu, en les Nacions Unides. Aquest Dret tracta d'establir que *"totes les persones tenen dret a relacionar-se, i a ser tractades amb afecte"*, a ser acompanyades com lliurement desitgin. Aquest acompanyament, *"consentit i entre iguals, ha de ser lliure, bilateral, directe i respectuós"*.

Aquest reconeixement comporta dotar de fonaments jurídics el treball dels voluntaris i de les organitzacions, amb la finalitat que les entitats polítiques, i els estats, fomentin programes, polítiques i accions per a promoure aquest dret.

Per això, proposem al Ple municipal els següents acords:

PRIMER. Fer un recull exhaustiu de les entitats a la nostra ciutat amb la informació de la feina que fan en l'acompanyament de les persones en situació de solitud (gent gran, persones sense llar, persones migrades, etc.), amb un recull de les necessitats que requereixen a l'hora de dur a terme les seves tasques de suport .

SEGON Reconèixer la tasca que aquells voluntaris i entitats realitzen a la nostra ciutat i garantir que disposin dels mitjans necessaris per poder realitzar-la.

TERCER. Instar la societat (ciutadania de Sabadell) i els seus representants polítics a prendre consciència d'aquesta realitat i a treballar pel reconeixement del Dret a l'Acompanyament Afectiu en l'àmbit local, entès com el dret que totes les persones tenen a relacionar-se i a ser tractades amb afecte, a sentir-se acompanyades i que aquesta relació, entre iguals, sigui afectiva: lliure, bilateral, directa, respectuosa i consentida. Però també incidir en el seu reconeixement a nivell nacional i internacional, donant suport a la iniciativa de SOM BASE i a les altres entitats proposants del mateix.

QUART. Comunicar la present Declaració al Parlament de Catalunya, a la Diputació de Barcelona, al Congreso de los Diputados i al Consell Municipal de Benestar Social i al Consell Municipal de la Gent Gran.

No obstant això, l'Ajuntament en Ple acordarà el més escaient.

Lluís Matas Bertran
Portaveu GM Junts per Sabadell

Pol Gibert Horcas
Portaveu GM Socialista

Gabriel Fernández i Díaz
Portaveu GM Esquerra Republicana

Adrián Hernández Moyano
Portaveu del GM Ciutadans

Sabadell, 9 de setembre de 2021